"ג א מיי׳ פי״ל מהלכות טוען ונטען הלכה א סמג עשין לה טוש"ע ח"מ

סימן קמ סעיף א: ד'ד ב מיי׳ פי״ב שם הלי ח

סימן קמד סעיף ד:

מו ג מיי׳ פי״ד שם הנ טוש״ע שם סימן קמט

סעיף יע: סד ד מיי׳ שם הלכה י

שם סימן קמג סעיף ג: "ז ה מיי' שם פי"א הלכה

קמו סעיף א:

תוספות רי"ד

דלא קרי ולא תני אין

מרטליז ח״ח אח יש

בעלמא בשאלתות דרב

אחא מצאתי כן: אם יש עדים שיצאת בהינומא מאי הינומא סורחב בר

פפא אמר משמיה דזעירי

. כיפה של הדס עגולה ר״י

אמר קריתא ומנמנמא בה

משורבב על עיניה כמו

שעושים בהרבה מקומות

מתוך שאין עיניה מגולות

ילכך נקרא הינומא ע"ש

באומר לחבירו שדה זו

של אביך היתה ולקחתיה

ממנו נאמן שהפה שאסר

הוא הפה שהתיר ואם יש

עדים שהוא של אביו והוא

נאמן ואסיקנא ר' יהושע

אפרק קמא קאי ואהא קאי דתנן הנושא את האשה ולא מצא לה בתולים היא

אומרת משארמתוי ואומתי

ונסתחפה שדך והוא אומר לא כי אלא עד שלא

ארסתיד והיה מקחי מקח

טעות ר"ג ור"א [אומרים] נאמנת ור"י אומר לא

מפיה אנו חיין והתם מאי מיגו איכא מיגו דאי

בעי אמרה מוכת עץ אני

י ולא פסלה נפשה מכהונה

וקאמרה נאנסתי דפסלה נפשה מכהונה מהימנא

וא"ל ר"י לר"ג בההיא

. בההיא מיגו דהתם פליגנא

עלך. מ"ש הכא ומ"ש התם הכא אין שור שחוט

לפניך. פי׳ ואם רוצה לומר

אינו של אביך ולהכחישו יכול גם עתה כשהודה

שהיתה של אביו ולקחה

ממנו נאמן אבל התם גבי

איוה יכולה שהרי ושורן

המעידים שלא נמצאו לה

בתולים הלכך כל טענה דאמרה בין מוכת עץ אני

בין נאנסתי תחתיך לא

מהימוא:

בתולה הייתי

ה טוש"ע שם סימן

סמג שם טור ש״ע

סמג שם טוש"ע שם

ל) ב"ב מב., ב) ב"מ לט.,
ג) [פסחים קא: ר"ה ח.],
ד) ב"ב לח., ה) [שם ע"ש],

ו) [פי׳ בערוך ערך חרם א סיכסוך איש באחיו ועיר

בעיר], ז) [פרשת ויחי סימן לב], **ח**) נ"י כ"י, ע) ל"ל

גליון הש"ם

שבועות דף כט ע"ב:

אבל מאן דמתני לית ליה שיעורא. בשחלתות דרב אחאי כתוב וממילה שמעינן למחן דלה קרי ולה תני חין מבטלין הם יש לו

מתעסקין כדי קבורה ונראה לר"י דלענין מלאכה מבטלין כל בני העיר ואסור אפילו למאן דלא קרי ולא תני דלא מפליג מידי באלו מגלחין

(מו"ק דף מ:) בהכי: אלמנה מאי. ביהודה בעי שלא היה אלא חילוק קליות לכך בעי אלמנה מאי והלא פעמים אפילו בלא חופה היו רגילין לחלוק ויש לחוש שמא חילקו בחופת אלמנה ומשני לית לה כיסני פירוש היו מהרין הרבה שלא יחלקו קליות בחופת אלמנה: ולדרתני מודה רבי יהושע שדה זו שלך היתה. דהוי רבומל טפי דהוי ברי וברי: ואחת בחיי הבן. ודווקא שהוא קטן כפי׳ הקונט׳ אבל אם הוא גדול הוי חזקה כדאמרי׳ בחזקת הבתים (ב"ב דף מב. ושם) אכלה בפני האב שנה ובפני הבן שנה ובפני לוקח שנה הרי זו חזקה ורבינו שמואל פי׳ אהא דאמר בסמוך ואפילו הגדיל אפילו הגדיל בחיי האב דגדול לגבי מילי דאבוה קטן הוא ואור"ת דלפירושו הא דאמר בחוקת הבתים (ג"ו שם) דהויא חזקה בפני הבן היינו כשהיה גדול בתחילת חוקה: ורב הונא מתני' אתא לאשמועינן. לאו דווקא נקט רב הונא דהא לא איירי רב הונא התם סאלא במורידין קרוב לנכסי קטן והא לא שמעינן ממתני׳ אלא כלומר רבא דדייק התם שש"מ מדרב הונא דאיו מחזיקין בנכסי קטן מחי חתח לחשמועינן: בוחאה שלא בפניו בו'. תימה אמאי נקט בכל דוכתא מחאה שלא בפניו הוה ליה למינקט חזקה שלא בפניו כו' וי"ל דעיקר הטע' תלוי במחאה דחזקה ודאי יש לה קול אפי׳ שלא בפניו ואפ״ה אי מחאה אין לה קול לא הוי חזקה ולהכי נקט מחא':

דקתס

הגדיל קמ"ל וליתנייה בדידיה ולוקמה כגון שאכלה שתים בפניו ואחת שלא בפניו וכגון שברח ברח מחמת מאי אי דברח מחמת נפשות פשיטא דלא מהימן דלא מצי מחי ואי דברח מחמת ממון איבעי ליה למחויי הדקי"ל מחאה שלא בפניו הויא מחאה דתנן ישלש ארצות לחזקה יהודה ועבר הירדן והגליל היה ביהודה והחזיק בגליל בגליל והחזיק ביהודה אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה והוינן בה ∞מאי קסבר אי קסבר מחאה שלא בפניו הויא מחאה אפילו ביהודה וגליל גמי ואי הסבר מחאה שלא בפגיו לא הויא מחאה אפילו יהודה ויהודה גמי לא אמר רבי אבא בר ממל לעולם קסבר מחאה שלא בפניו הויא מהאה ומתניתין בשעת יחירום שנו ומאי שנא יהודה וגליל דנקט

אבל למאז דמתני לית ליה שיעורא: ואם יש עדים שיצתה בהינומא וכו': מאי הינומא סורחב בר פפא משמיה דזעירי אמר תנורא דאסא רבי יוחנן אמר קריתא דמנמנמה בה כלתא: רבי יוחגן בן ברוקא אומר וכו': תנא ביהודה ראיה בבבל מאי אמר רב דרדוגי דמשחא ארישא דרבנן אמר ליה רב פפא לאביי משחא דחפיפותא קאמר מר אמר ליה יתמא לא עברא לך אמך דרדוגי משחא ארישא דרבנן בשעת מעשה כי הא דההוא מרבנן דאיעסק ליה לבריה בי רבה בר עולא ואמרי לה רבה בר עולא איעסק ליה לבריה בי ההוא מרבנן ודרדיג משחא ארישא דרבנן בשעת מעשה ארמלתא מאי תאני רב יוסף ארמלתא לית לה כיסגי: ומודה רבי יהושע באומר לחבירו כו': וליתני מודה ר' יהושע באומר לחבירו שדה זו שלך היתה ולקחתיה ממך משום דקא בעי למיתני סיפא אם יש עדים שהיא שלו והוא אומר לקחתיה ממנו אינו נאמן היכי דמי אי דאכלה שני חזקה אמאי לא מהימן ואי דלא אכלה שני חזקה פשיטא דלא מהימן אי הכי גבי אביו נמי אי דאכלה שני חזקה אמאי לא מהימן ואי דלא אכלה שני חזקה פשיטא דלא מהימן בשלמא גבי אביו משכחת לה ¢כגון בשאכלה שתים בחיי האב ואחת בחיי בנו וכדרב הונא ∘דאמר רב הונא יאין מחזיקין בנכסי קטן אפילו הגדיל ורב הונא ימתניתין אתא לאשמועינן איבעית אימא רב הונא ריוקא דמתני' קאמר ואיבעית אימא אפילו ∘

דמתם

לחפיפות. יעב"ך, י) בס"א: המלוים, כ) [דאין יכול. נהרא הינומא על שם תנומה: ביהודה רש"ל], () [ב"מ למ.], מ) [שס], ראיה. כל הני דמתני׳ ששם היו רגילין בסימנין הללו לבתולה: דרדוגי מישחת. הנשים נותנים שמן ברחש התלמידים ושפות: מישחה דחפיפותה. גמ' דיוקא דמתניתין קאמר. שנת דף לז ע"ב ים [שמן של בשמים שמתוקן יי לחופות] קאמר מר וכי בעלי חפיפות הן לסוכן שמן: יסמה. יתום ממנהג הנוהג: איעסק לבריה. לישה לו חשה: ודרדיג מישחח. שף שמן ברחש התלמידים:

שעושין במקומינו ופעמים שמנמנמת

בתוכו מתוך שאין עיניה מגולין ולכך

ארמלתא מאי. מה סימנין עושים

לאלמנה להודיע שאלמנה נישאת: לים

לה כיסני. אין לה קליות חה סימנה:

וליתני מודה ר' יהושע כו' שדה זו שלך

היתה. כיון דטעמא משום דאין שור

שחוט לפניו הוא שלא היה אדם תובעו

מה לי של אביו ומה לי שלו ומאי שנא

של אביך דנקט: שני חוקה. שלש

שנים שתיקנו חכמים לכל מחזיקים

בקרקע דמשאכלה שלש שנים בלא

עירעור נאמן לומר לקחתיה ואבד

שטרי דכולי האי לא מודהר איניש

בשטרה: בשלמה גבי הביו משכחת

לה. דאינטריך למיתנייה כגון דאכלה

שני חזקה ואפילו הכי לא מהימן וכגון

שאכלה שתי שנים ראשונות בחיי אביו

ומת ואכלה השלישית לפני הבן הזה

והוא היה קטן ולא עירער ואילטריך

לאשמועינן דכיון דקטן היה אין השנה

הואת עולה מן המנין: וכדרב הונא

דאמר אין מחזיקין בנכסי קטן.

המחזיק בנכסי קטן שלש שנים אינה

חזקה דהאי דלא מיחה משום דקטן

הוא ואפילו הגדיל לאחר מיכן והחזיק

זה בפניו כמה שנים אינה חזקה

הואיל ותחלתו כשהוא קטן ראהו

מוחוק בה לא ידע כשהגדיל שהיתה של

אביו עד ששומע מפי אחרים: ורב

הוגא מסניחין אסא לאשמועיגן. בתמיה.

כיון דמתניתין בהכי עסקינן ולא

מיתוקמא אלא בהכי מאי אתא רב

הונא לאשמועינן הרי כבר שנויה

ועומדת ודבר השנוי במשנתינו שגור

בפי הכל: דיוקה דמחניתין החה

לאשמועינן. משום דמתני׳ לא מיפרשא

וליתני

אבל למאן דמחני. לאחרים: לית ליה שיעורא. וממילא שמעינן

דלמאן דלא קרי ולא תני אין מבטלין אם יש לו מתעסקין כדי קבורה

בעלמא. בשאלתות דרב אחאים מנאתי כן: סנורא דאסא. כמין חופה

של הדם עגולה: קריסת. לעיף על רחשה משורבב על עיניה כמו

מוסף רש"י

אין מחזיקין בנכסי קטן. אס לא אכל נפני האב שלש שנים, אין שלש בנים שאכלן בפני מוקה, אפילו ה הקטן משירד לתוכו ואכלו שלש שנים בפניו משהגדיל לא הויא חזקה, דהואיל ותחילת ירידתו לתוכו הוה קטן, לא ידע כשהגדיל שהן של אביו ולפיכך לא מיחה (ב"מ לט:). מיתום (ב נו למו). של ש ארצות. כחרן ישראל, לחזקה. חלוקות זו מזו לענין חזקת שלש שנים כדמפרש ואזיל, היה. בעל הקרקע, ביהודה והחזיק בגליל. שסיה הקרקע בגליל. שהיה הקרקע בגליל והחזיק בה אדם שלש שנים בלא מחאה, אינה חזקה. כלמפרש טעמא כשעת חירום דמי, שאין שיירות מלויות מזו לזו ולא סיירות מטיות מו טו יכו הויא מחאת בעל הקרקע מחאה, שהרי אין מי שיגיד לו למחזיק שמיחה זה ויזהר נו נמחוק שניינוס היי היי בשטרו, דהא אין שיירות מלויות, הלכך כיון דאינו יכול למחוח אנו"ג דלא מיחה לא הפסיד בשתיקתו והיה לו לזה המחזיק . ליזהר בשטרו שהרי יודע שאין בעל הקרקע יכול למחות, עד שיהא עמו שהיה במדינה. כנוו ביהודה בעיר אחת והחזיק ביהודה בעיר דכיון דשיירות הוה ליה למחויי דשיירות מלויות מיחה הפסיד (רשב"ם ב"ב לח.). אי קסבר מחאה שלא בפניו. שמוחה נעל הקרקע במחזיק אפילו שלא בפניו, כגון ששניהם דרין בעיר אחת ומיחה בפני שנים מן השוק שלא בפניו מחזיק אפינו הכי מחאה, דחברך חברא הוי מחלה, דחברך חברא אים ליה ושמע המחזיק . בדבר זה והיה להזהר בשטרו ומדנה שנה. והלכך קתני עד שיהא עמו במדינה אחת, דכיון במדינה אחת בשטרו ומדלא מהר הפסיד ששניהם במדינה אחת הויא מחאה אע"פ שאינם בעיר אחת. אפילו יהודה והחזיק בגליל תהוי מחאה ואי קסבר לא

הריא מחאה. כדקפני הסודק נגליל אינה חוקה, אפילו היה ביהודה והחזיק ביהודה. בעיר אחתת נמי לא תהיי מחאה, ואמאי קתני עד שיהא עמו במדינה (שם). לעולם קסבר מחאה שלא בפגיו היא מחאה. ומוסו קתני עד שיהא עמו במדינה (שם). לעולם קסבר מחאה שלא בפגיו היא מחאה. ומוסו קסני עד שיהא עמו במדינה, ודקשיא לך אפילו יהודה וגליל נמי מיהוי מחאה, מתביתין בשעת חירום שנו. מיגרות ים בין יהודה וגליל ואין שיירות מואי ווא ואס ימהר לא מחיד ואלו הכל לא מלי למטען הכי דהא לא היה מחקה בי שנה מחוק אמאי לא מחיד במוך שלש ואילו הכל לא מלי למטען הכי דהא לא היה מחקה, דטעת מחלה, מוקנו של היה ליה למיתני בל הארצות חירום מירו מחלה (שפיה דד ה). ומאי שנא יהודה וגליל דנקט. דכיון דכשעת חירום מירו מחלה מיש יהודה וגליל דנקט. בישו המודה וגליל דנקט ביון דנשעת חירום מוקמת לה מ"ש יהודה וגליל דנקט ביון דנשעת חירום מוקמת לה מ"ש יהודה וגליל דנקט ביון דנשעת חירום מוקמת לה מ"ש יהודה וגליל דנקט ביון דנשעת חירום מוקמת לה מ"ש יהודה וגליל דנקט ביון דנשעת חירום מוקמת לה מ"ש יהודה וגליל דנקט ביון דנשעת חירום מוקמת לה מ"ש יהודה ואליל דנקט ביון דנשעת חירום מוקמת לה מ"ש יהודה ואליל דנקט ביון דנשעת חירום שנו, שיש מגרה בין מוליות אבל מדינה וחדיה מוי לא, ועוד דהכי מתרך כ" אבל בשעת חירום שנו, שיש מגרה בין מחליות אבל מדינה וחדינה אין ביטחם מגרה (חשד הב"ב שם).

בהדיא דבהכי עסקינן ואמא רב הונא לאשמועינן בהדיא ומדיוקא דממני׳ קא יליף לה: **וליסנייה בדידיה**. שדה זו שלך הימה אם יש עדים כו׳

אינו נאמן ואע"ג שאכלה שני חזקה וכגון שהיו שחים בפניו ואחת שלא בפניו: לגון שברת. ואשמעינן דההיא שתא לא סלקא ליה: אי ברת

מחמם ממון. שאינו ירא מן המלכות אלא מצעקת הצועקיםי בעיר: איבעי ליה למחויי. במקום שהוא שם וכיון דלא מיחה חזקה מעלייתא היא:

שלש ארצות לחוקה. שלש ארצות של א"י חשובות חלוקות זו מזו לענין חזקה כאילו הן ארצות נכריות ואם היה בזו והחזיק אחר בקרקע שיש לו

בחברתה אינה חזקה: במדינה. או שניהם בגליל או שניהם ביהודה ואפי' הן בשתי עיירות: אפי' יהודה וגליל נמי. הוה ליה למחויי היכא דהוי

ומדלא מחי חיהוי חזקה: ואי קסבר מהאה שלא בפניו לא הויא מחאה. כגון אם היה בעיר אחת ומיחה שלא בפניו בפני שנים בעיר אחרת: **אפילו יהודה ויהודה.** בשתי עיירות נמי לא תיהוי חזקה דלא הוה ליה למחויי שלא בפניו: **הויא מחאה.** דחברך חברא אית ליה דהני דמחי

באנפייהו מגלו לאחריני ובא הדבר לאזני המחזיק וה"ל לאזדהורי בשטריה: ומסני'. דקתני יהודה וגליל לא: בשעם חירום שנו. דיכולי⁰ לומר לא

נגלית לי מחאתו שאשמור את שטרי: **ומאי שנא יהודה וגליל דנקט**. אם יש חירום נמי מעיר לעיר אפי׳ שתי עיירות באותה מדינה נמי לא: